

Qui és Lola Palau?

Lola Palau és qui signa el recull de relats *Que Déu ens agafi confessats* (L'Albí, 2018), deu narracions cadascuna de les quals revisa, revisita, traspasa o transgredeix un dels deu manaments de la llei divina, amb la ironia (fina o mordaç) com a marca de la casa. Lola Palau, per tant, podria ser una autora debutant, que enceta la seva trajectòria amb aquest llibre agosarat, que a la coberta (dissenyada, amb gran encert, per Jordi Mestres) mostra, amb un punt d'irreverència, el fotograma sèpia d'una pel·lícula pornogràfica muda dels anys vint, *El confessor*, on es pot distingir un capellà besant l'esquena i acariciant les natges d'una noia grassona i nua en actitud de resar.

Lola Palau és Joan Pinyol, que és l'escriptor que hi ha al darrere de la història d'un xicot que puja cada vegada muntanyes més altes amb la intenció d'estimar Déu sobre totes les coses. És Jordi Estrada, que diu el nom de Déu en va tot parlant de la història d'un seductor frustrat i obsedit per les dones que estan com un déu. És Pep Garcia, que proposa un bar amb horari il·limitat per santificar millor les festes. És Josep Maria Solà, que presenta davant del psiquiatra quatre personatges femenins amb complicades re-

lacions amb els progenitors, els quals no poden honorar com Déu mana.

És Jordi Cussà que, contravenint un dels manaments més consensuats, construeix una aventura hamletiana sobre la justificació d'assassinar segons quina mena de tirans. És Pilar Duocastella, que ofereix la suculenta història d'un capellà que ha comès accions impures, però traspasa la penitència a una noieta ingènua i temorosa de Déu. És Antoni Pladevall, que aborda el principi de no robar amb el relat d'un xiquet que ensopega amb un mòbil d'última generació i se'l queda. És Maria Dolors Guàrdia, que utilitza la mentida i els falsos testimonis com a fil conductor d'un relat ple de corrupció moral i felicitat morbosa. És David Clusellas, que parla d'aquells que cobegen els béns més íntims del proïsme, com ara la roba interior, per satisfer el desig. I és un servidor (i perdoneu la immodèstia d'autocitar-me), que mira de demostrar que els pensaments i els desitjos, purs o impurs, no es poden controlar i, sovint, allò que es pensa és ben lluny d'allò que es diu.

Lola Palau és, doncs, un nou col·lectiu literari format, ara mateix, per vuit narradors i dos narradores (potser en un altre lliurament el grup s'acostarà més a la paritat de gènere) lligats especialment a les comarques centrals de Catalunya, però amb vincles territorials diversos i ganes de projectar-se i reivindicar-se arreu. El debut de Lola Palau vol demostrar, una vegada més, que fora de l'òrbita barcelonina es produeix bona literatura.

